

Žal. úřad necituje žádného určitého ustanovení plánu polohy pro obec T. resp. pro území, o něž jde, které by dovolovalo na sporných pozemcích toliko stavbu domů obytných. Běže existenci jeho za prokázanou toliko na základě prohlášení, jež učinil stavební znalec při stav. komisi a jehož správnost st-lem nebyla prý popřena.

Stavební znalec ovšem prohlásil při komisi, že pozemky, o něž jde, jsou podle ustanovení plánu polohy určeny k zastavění domy obytnými. Avšak nss neshledal, že by již toto prohlášení stavebního znalce, o něž jediné rozhodnutí se opírá, stačilo, aby vyvozovány byly z něho důsledky, k nimž dospěl žal. úřad. Kdyby byl stavební znalec měl na mysli, že plán polohy obsahuje absolutní zákaz všeliké jiné stavby na sporných pozemcích mimo stavbu domů obytných, nebyl by mohl hned v důsledku onoho svého zjištění vysloviti, že stavba projektované dílny — bez kolny — je přípustna. Uznal-li přes to stavbu této dílny — projektovanou jako stavbu nádvorní — za přípustnou a jenom položil podmínku, že do 5 let bude zastavěna v předu do ulice B. obytným domem, čímž zároveň konstatoval, že zřízením dílny nebude výstavba obytného domu v předu do ulice znemožněna, je na snadě úsudek, že uvedené jím ustanovení plánu polohy na stavby nádvorní nevztahoval vůbec. Vzhledem k tomuto možnému a na snadě jsoucímu výkladu jest bez významu, že st-l správnost prohlášení znalceva nepopřel; neměl k tomu příčiny, když znalec stavbu dílny uznal za přípustnou, a nelze z mlčení jeho za tohoto stavu dovozovati, že doznal existenci ustanovení plánu polohy, které by projekt jeho zakazovalo.

Ve stížnosti st-l tvrdí, že podle plánu polohy v území, o něž jde, toliko hlavní budovy musí býti stavěny jako domy obytné, kdežto stavba dílen jako pouhých budov nádvorních že vyloučena není. Na dotvrzení toho poukazuje pak na fakt, že v uvedeném území již několik živnostenských provozoven ve dvorech je zřízeno.

Za tohoto stavu nss nemohl uznati, že by mezi stranami bylo nesporno, že existuje ustanovení plánu polohy, které by na sporném území stavby jiných budov nežli budov obytných zakazovalo absolutně bez rozdílu. Poněvadž pak také v předložených správních spisech žádného takového ustanovení plánu polohy zjištěno nebylo, dospěl nss k úsudku, že předpoklad žal. úřadu, že ustanovení takové existuje, nemá ve spisech dostatečné opory. Vzhledem k tomu bylo však rozhodnutí, které odepírá žádané stavební povolení proto, že odporuje plánu polohy, v základě § 6 zák. o ss zrušiti, a bude věci žal. úřadu, aby doplně skutkovou podstatu zjištěním obsahu plánů polohy, rozhodl o věci znovu.

Č. 3125.

Učitelstvo: Z jmenování provedeného zemskou školní radou nabývá učitel práv teprve doručením dekretu.

(Nález ze dne 16. ledna 1924 č. 494).

Prejudikatura: Boh. 1339 adm.

Věc: Jan B. v T. (adv. Dr. Jaroslav Řehulka z Olomouce) proti ministerstvu školství a národní osvěty o jmenování odborným učitelem.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Zšr mor. výn. z 21. srpna 1922 ustanovila na základě § 15 zák. z 24. ledna 1870 č. 18 z. z. mor., ježto příslušný okr. škol. výb. v L. nikoho nepresentoval, st-le, jediného kompetenta, definitivním odborným učitelem chlapecké školy měšťanské v Litovli a uvědomila o tom okr. škol. výbor s vyzváním, aby zpravil o tom ustanoveného s podotknutím, že dekret mu bude doručen, až jeho ustanovení nabude právní moci.

K odvolání, které podal okr. škol. výbor, min. škol. nař. rozhodnutím zrušilo výnos zšr-y z důvodu, že k žádosti Jana B. nelze vůbec vzít zřetele, ježto došla k příslušnému školnímu výboru po uplynutí lhůty konkursní, kteráž vypršela dnem 15. května 1922, a nebylo tudíž uchazeče, k jehož ustanovení by mohlo podle platných předpisů být přikročeno, resp. jehož presentaci byl by mohl v předepsané lhůtě okr. školní výbor vykonati.

Rozhoduje o stížnosti řídil se nss těmito úvahami:

Stížnost vycházejíc zřejmě z názoru, že st-l byl na řečené místo odborného učitele ustanoven, namítá, že mu způsobeno bylo bezpráví tím, že žal. úřad toto jeho ustanovení zrušil, pokládaje jeho kompetenční žádost za podanou opožděně, neboť jednak jest prý v rozporu se zák., pokládati za den dojití žádosti, jak učinil úřad, onen den, kterého došla žádost k onomu okr. škol. výboru, v jehož obvodu se místo obsazovalo, jednak i skutkové zjištění, že se tak stalo po dni 15. května 1922, jest vadné.

Avšak podle § 50 zák. o školách národních ze 14. května 1869 č. 62 ř. z. ustanovuje učitele na veř. školách národních zem. úřad školní, a podle §§ 15, 10, 12 i 13 zák. z 24. ledna 1870 č. 18 z. z. moravská zšr — neučiní-li ten, kdo má právo presentovati (jmenovati), ve lhůtě zák. ustanovené žádné presentace, — vstoupí pro tento případ v jeho práva, sama zvolí žadatele a vyhotoví dekret jej ustanovující. Dosažený pak nabývá ze svého jmenování práv teprve, když mu podle zásad § 110, odst. 2 def. řádu škol. a vyuč. (min. nař. z 29. září 1905 č. 159 ř. z.) byl doručen dekret o jmenování. Dokud dekret ten jmenované osobě nebyl dodán, jde o pouhý vnitřní postup úřadů školských, z kterého osobě jmenované subjektivní práva ještě nevzešla (sr. nál. tohoto soudu Boh. 1339 adm.).

V daném případě jest nesporno, že jmenovací dekret st-li ještě doručen nebyl, proč st-l nemůže pro sebe vůbec ještě odvozovati nějakých práv z aktu zšr-y. Nemohl tudíž nezákonností resp. vadami řízení, které stížnost vytýká, dotčen býti st-l v nějakém svém subjektivním právu, jak § 2 zák. o ss má na zřeteli, i jest jeho stížnost, pokud to vytýká, bezdůvodnou.

Č. 3126.

Státní zaměstnanci: Kterak jest naložiti s darem z milosti, povoleným jako přídavek k pensí, při úpravě pense podle zák. č. 99/1922?

(Nález ze dne 16. ledna 1924 č. 495).